

بررسی عوامل موثر بر انتقال فناوری از دانشگاه به صنعت در دانشگاهها

حسنعلی آقاجانی، احسان یزدان پناه

بابلسر- پردیس دانشگاه مازندران- دانشکده علوم اقتصادی و اداری

aghajani@umz.ac.ir

بابل - کمربندی غربی- کوچه بهاران ۳- موسسه آموزش عالی غیر انتفاعی راه دانش

ehsan.yip@gmail.com

چکیده

تجاری سازی فرآیندی است که طی آن تکنولوژی های جدید به محصولات تجاری موفق تبدیل می شوند. تجاری سازی یک فرآیند هزینه برو زمان بر با نتایج بسیار نامطمئن است. هزینه های تجاری سازی بین ۱۰ تا ۱۰۰ برابر هزینه های تحقیق و توسعه و معرفی تکنولوژی های جدید است و احتمال موفقیت بسیار پایین است. کمتر از پنج درصد ایده های جدید به صورت موفقیت آمیز تجاری می شوند. حتی در صورت موفقیت، تجاری سازی سریع رخ نمی دهد. به طور متوسط تجاری سازی تحقیقات شش سال طول می کشد و اگر این نتایج رادیکال باشد مدت زمان بیشتری طول می کشد، که متأسفانه این امر در دانشگاهها و مرکز عالی ایران و سایر مرکز پژوهشی و در بین اکثر محققین و پژوهشگران به میزان کافی مرکز توجه نبوده است که شاهد آن میزان ارتباط و تعامل ضعیف این بخشها با بخش صنعت می باشد. در این هنگام است که لزوم حمایت های دولتی و نهادهای ذیصلاح بیش از پیش به چشم می خورد. با شناخت کافی از عواملی که می توانند بر موفقیت یا عدم موفقیت تجاری سازی تکنولوژی تاثیر گذار باشند، می توان تصمیم های لازم جهت رسیدن به اهداف دانشگاهها و بخش صنعت را با دقت بیشتری اتخاذ نمود. در تحقیق فوق بر آنیم تا با توجه به اهمیت این موضوع و تاثیر بسیاری که پرداختن به این موضوع می تواند در موفقیت صنایع داشته باشد، عوامل موثر بر تجاری سازی تکنولوژی در ایران را که در درون دانشگاهها بر این امر تاثیر گذار هستند، تشخیص داده و با بررسی نقاط قوت و موانع موجود در این امر گامی کوچک در پیشبرد اهداف محققین دانشگاهی و کارآفرین برداریم.

واژه های کلیدی: انتقال ، فناوری ، دانشگاهها ، صنعت

۱- مقدمه

بررسی تاریخی نشان می دهد در کشورهایی که امروزه به عنوان کشورهای توسعه یافته از آنها یاد می شود، تحولات صنعتی از ابتدا، از دانشگاهها و مراکز علمی آغاز شده است و از هنگامیکه صنعت رو به شکوفایی گذاشت، حل مشکلات خود را در گرو همکاری با دانشگاهها و مراکز تحقیقاتی دانست و ناگزیر از مراجعه به محققان شد. نیازهای متقابل مراکز علمی و صنعتی و نیز الزاما توسعه کشورها ایجاب می کند که همکاری و ارتباط نزدیک میان مراکز علمی و صنعتی وجود داشته باشد. افزون بر آنکه بالندگی هر کشور به توان علمی و فناورانه آن بستگی دارد و میزان ارتباط مراکز علمی تحقیقاتی و صنعت در هر کشور از شاخصهای تعیین کننده توسعه یافتگی آن کشور به شمار می رود. [۱۵]

امروزه دانشگاهها، از طریق تحقیقات کاربردی و بنیادی ، مرزهای دانش را در تمام زمینه ها توسعه داده و راه حل های منسجمی برای چالش هایی که بصورت ملی دامنگیر بشر است ، ارائه می نماید. به طور قطع انجام نوآوری های فردا فقط ،